

Psychologia kliniczna i psychopatologia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna i psychopatologia
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSPM-PKiP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Jerzy Herberger - dr Anna Mróz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Cele przedmiotu:

- poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii klinicznej i psychopatologii oraz mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych
- kształtowanie umiejętności stosowania wiedzy z zakresu psychopatologii w praktyce pedagogicznej

Wymagania wstępne

Student zna podstawowe pojęcia psychologiczne i posiada ogólną wiedzę o procesach psychicznych.

Zakres tematyczny

Wykład:

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego.

Klasyfikacja zaburzeń. Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna.

Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny.

Efekt Galatei i efekt Golema - przeciwdziałanie tworzeniu się nieprzystosowania społecznego dzieci.

Zaburzenia osobowości (rodzaje zaburzeń osobowości, przyczyny i mechanizm ich powstawania).

Zaburzenia psychotyczne.

Zaburzenia nastroju, depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji,

Ćwiczenia:

Przyczyny zaburzeń emocjonalnych wśród dzieci i młodzieży. Dzieci i młodzież po urazach emocjonalnych.

Lęk separacyjny i fobia szkolna.

Metody pracy z uczniami o specjalnych potrzebach. Dzieci z dysleksją rozwojową, ADHD i spektrum autystycznym.

Agresja i przemoc wśród dzieci i młodzieży - uwarunkowania i sposoby pracy.

Problemy okresu dorastania. bunt młodzieńczy, zaburzenia odżywiania, depresje młodzieńcze i samobójstwa wśród nastolatków.

Uzależnienia wśród dzieci i nastolatków.

Metody kształcenia

Wykłady : wykład konwencjonalny, konwersatoryjny.

Ćwiczenia: Referat, pogadanka, studium przypadku

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wymienia i charakteryzuje zaburzenia w rozwoju dzieci i młodzieży oraz ich uwarunkowania; wyjaśnia przebieg procesów patologizacji w rozwoju dzieci i młodzieży	• PS_W-05 • PS_W-14	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • referat	• Wykład • Ćwiczenia
Student projektuje możliwości przeciwdziałania (profilaktyki i terapii) tworzeniu się zaburzeń w rozwoju dzieci i młodzieży oraz proponuje formy wspierania dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, wykorzystując wiedzę psychologiczną.	• PS_U-05 • PS_U-06	• dyskusja • referat	• Ćwiczenia
Student uwzględnia zróżnicowane potrzeby osób w każdym wieku i rozumie swoją odpowiedzialność za wspieranie ich rozwoju.	• PS_K-01	• referat	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów - to pozytywna ocena z egzaminu pisemnego (na ocenę pozytywną wymagane jest minimum 50% prawidłowych odpowiedzi). Wylicza się ją na podstawie punktów uzyskanych ze sprawdzianu, które są przeliczane na stopnie wg. skali:

91-100% = 5,0; 81-90% = 4,5; 71-80% = 4,0; 61- 70% = 3,5; 51-60% = 3,0; 0-49% = 2.

Na ocenę z ćwiczeń składa się ocena z referatu z prezentacją multimedialną. Udział w dyskusji podczas zajęć może podnieść ocenę o 0,5 stopnia.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z wykładów i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

Cierpiałkowska L., Psychopatologia , 2010.

Grzegorzewska I. Cierpiałkowska L. Borkowska A.,. Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa 2020

James B. (2003). Leczenie dzieci po urazach psychicznych. Warszawa 2003

Meyer R. (2003), Psychopatologia. Jeden przypadek- wiele teorii, Sopot 2003

Rosenhan D., Seligman M., Walker E. Psychopatologia. Poznań 2020.

Literatura uzupełniająca

Grzegorzewska I. Cierpiałkowska L. Uzależnienia behawioralne, Warszawa PWN.

Yapko M., Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji, Gdańsk 2000..

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anna Mróz (ostatnia modyfikacja: 13-04-2022 10:46)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ